

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

29 juni 2000

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het verdrag inzake verstandhouding en samenwerking
tussen het koninkrijk België, de Vlaamse Gemeenschap van België,
de Franse Gemeenschap van België, de Duitstalige Gemeenschap van België,
het Vlaamse Gewest van België, het Waalse Gewest van België,
het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van België en Oekraïne,
ondertekend te Brussel op 23 april 1997**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Johan Weyts**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luc Van den Brande.

Vaste leden :

de heren Freddy Sarens, Walter Vandenbossche, Luc Van den Brande, Johan Weyts ;

de heren Louis Bril, Peter Gysbrechts, Jacques Laverge, Stefaan Platteau ;

de heren Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Miel Verrijken ;

mevrouw Lisette Croes, de heer Patrick Hostekint ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Paul Van Grembergen.

Plaatsvervangers :

mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Erik Matthijs, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jef Van Looy ;

de heren Julien Demeulenaere, Didier Ramoudt, Marc van den Abeelen, Paul Wille ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Pieter Huybrechts, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heren Marcel Logist, Jacques Timmermans ;

de heer Eloi Glorieux ;

mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen.

Zie :

366 (1999-2000)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden ...	4
II. Bespreking	5
II.1. Interventies van de leden	5
A. Interventie van de heer Stefaan Platteau	5
B. Interventie van de heer Paul Van Grembergen	6
C. Interventie van de heer Johan Weyts	6
D. Interventie van de heer Frans Ramon	7
E. Interventie van de heer Eloi Glorieux	7
F. Interventie van de heer Luc Van den Brande	8
II.2. Replik van de minister-president	8
III. Stemmingen	8
III.1. Artikelsgewijze stemming	8
III.2. Stemming over het geheel	8

DAMES EN HEREN,

In de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden werd op 28 juni 2000 het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen België en zijn deelstaten enerzijds, en Oekraïne anderzijds, besproken en goedgekeurd.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER PATRICK DEWAELE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, BUITENLANDS BELEID EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

De minister-president opent zijn uiteenzetting met de affirmatie dat de Centraal- en Oost-Europese regio, als geheel, prioritair blijft voor de Vlaamse regering. Hij wijst er daarbij echter tegelijk op dat Oekraïne, in tegenstelling tot wat eerder het geval was, niet langer een potentiële partner is waarmee Vlaanderen een algemeen kaderakkoord wenst te sluiten. Het waarom van deze beslissing kwam reeds uitgebreid aan bod naar aanleiding van de bespreking van de nota over de evaluatie van het beleid ten aanzien van Oost- en Centraal-Europa.

Deze beslissing bleek meer bepaald noodzakelijk om, rekening houdend met de beperktheid van onze middelen, te komen tot een redelijke geografische beperking van het actieterrein waarop Vlaanderen actief is. Dat er geen algemeen akkoord wordt gesloten hoeft anderzijds uiteraard niet te betekenen dat alle samenwerking met Oekraïne wordt bevroren of teruggeschroefd. Concrete sectorale samenwerking blijft mogelijk, en is volgens de minister-president daarenboven ook wenselijk.

De minister-president wijst erop dat er een kader bestaat waarin Vlaanderen zich kan inschrijven, om in de toekomst dergelijke sectoraal gerichte acties in Oekraïne te ondernemen. Het gaat dan meer bepaald om het vandaag ter goedkeuring voorliggende gemengd verdrag inzake verstandhouding en samenwerking, dat op 23 april 1997 werd gesloten tussen België en Oekraïne. Verdrag dat mee werd ondertekend door de Vlaamse regering.

Het initiatief om een dergelijk algemeen verdrag – dat is gemodelleerd op wat eerder met de Russische Federatie gebeurde – te sluiten, kwam van

Oekraïense zijde. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen en de gewesten gingen er aanvankelijk snel op in.

Zo keurde de Vlaamse regering reeds op 14 mei 1996 dit gemengd akkoord goed, en machtigde zij de federale overheid het namens de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest te ondertekenen. Dit zou oorspronkelijk nog in mei van 1996 in Kiev gebeuren. De Oekraïense overheid slaagde er echter niet in om de nodige procedure tijdig af te ronden, waardoor de geplande ondertekening toen niet kon doorgaan. Het verdrag werd dan uiteindelijk op 23 april 1997 ondertekend in Brussel. Namens Vlaanderen ondertekende de toenmalige minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer.

Voor wat het ontstaan en de politieke en sociaal-economische context van het verdrag betreft, verwijst de minister-president de commissieleden naar de omstandige memorie van toelichting bij het instemmingsdecreet.

Qua inhoud schept dit verdrag dus een kader voor samenwerking met Oekraïne op verschillende domeinen waarvoor Vlaanderen bevoegd is. Dit naast andere werkgebieden waarvoor de federale overheid bevoegd is. De Vlaamse bevoegdheden die in het verdrag werden opgenomen omvatten zo ondermeer onderwijs, sport, economie, milieubescherming en wetenschappelijk onderzoek. Het moge daarbij ook duidelijk zijn dat het hier om een raamverdrag gaat dat slechts de algemene basis voor samenwerking vormt, en dat het sluiten van meer specifieke overeenkomsten mogelijk maakt.

Zoals hoger reeds gezegd is dit verdrag bijna identiek aan het verdrag inzake verstandhouding en samenwerking met de Russische Federatie, dat op 23 oktober 1997 internationaal werd geratificeerd, en waarbij ook Vlaanderen meewerkte aan de invulling van een eerste werkprogramma.

Ondertussen heeft Vlaanderen als enige van de medeondertekenaars dit verdrag nog niet goedgekeurd, omdat de vorige Vlaamse regering er uiteindelijk de voorkeur aan gaf om een eigen bilateraal verdrag met Oekraïne te sluiten. Van Oekraïense kant bleef men echter geregeld aandringen opdat Vlaanderen toch ook het eerder getekende gemengde akkoord zou goedkeuren.

Toen de huidige Vlaamse regering aan de Oekraïense partners te verstaan gaf dat zij af zou zien van het sluiten van een dergelijk algemeen bilateraal Vlaams-Oekraïens verdrag, drong de Oekraïense par-

tij des te nadrukkelijker aan op ratificatie door Vlaanderen van het Belgisch-Oekraïens akkoord én het BLEU-akkoord inzake investeringen.

De minister-president brengt daarop in herinnering dat het BLEU-akkoord in kwestie¹ reeds op 4 mei 2000 in deze commissie werd goedgekeurd. Over het nu voorliggende verdrag inzake Verstandhouding en Samenwerking bracht de Raad van State op diezelfde datum het advies uit dat er geen opmerkingen te maken vielen. De Vlaamse regering verleende kort daarop, op 19 mei 2000, haar definitieve goedkeuring.

Het moge duidelijk zijn dat het voorliggende akkoord een zeer ruim kader schept waarbinnen samenwerking kan plaatshebben : het schept immers kansen voor Vlaanderen om effectief samen te werken op grond van programma's die, na het voeren van de nodige onderhandelingen, concreet kunnen worden ingevuld. Het verdrag biedt tevens een kader voor de huidige samenwerking inzake onderwijs tussen Vlaanderen en Oekraïne, voor de commerciële samenwerking vanuit ondermeer Export Vlaanderen en de Kamers van Koophandel, én voor de mogelijkheden tot economische samenwerking die de Oekraïense partner bij het Vlaamse bedrijfsleven bepleit.

Voor de minister-president spreekt het daarbij voor zich dat het voorliggende akkoord ook op het algemeen-politieke vlak belangrijk en verdedigbaar is. Vlaanderen moet immers het geostrategisch, politiek en economisch belang van deze belangrijke gewezen Sovjet-republiek voor ogen houden. Het land moet betrokken blijven bij de integratie en de samenwerking binnen Europa, en Vlaanderen moet daarin ten volle zijn verantwoordelijkheid opnemen. Ook Vlaanderen heeft immers belang bij een stabiel Oekraïne.

De minister-president wijst er daarbij op dat samenwerking met Oekraïne ook geen eenrichtingsverkeer hoeft te zijn. Oekraïne heeft voldoende wetenschappelijke, technologische en culturele troeven om de contacten in het voordeel van beide partners te laten verlopen. Elke Oekraïense vraag om samenwerking dient dan ook als een positief signaal te worden ingeschat.

¹ Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van Oekraïne inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kiev op 20 mei 1996, *Parl. St.* VI. Parl 1999-2000, nr. 172/1-3.

Samenvattend herhaalt de minister-president dat dit verdrag een kader aanreikt waarbinnen concrete samenwerkingsprojecten en programma's, die bilateraal tussen Vlaanderen en Oekraïne worden overeengekomen, mogelijk zijn. Daarom verzoekt hij de commissie het voorliggende ontwerp van decreet te willen goedkeuren.

II. BESPREKING

II.1. Interventies van de leden

A. *Interventie van de heer Stefaan Platteau*

De heer Stefaan Platteau oppert de mening dat Oekraïne als partnerland zeer zeker de moeite loont voor Vlaanderen. Daarenboven is het land ook bijzonder geïnteresseerd in goede contacten met het westen. Het feit dat het momenteel wat verpauperd is, doet daarnaast niets af van zijn potentiële rijkdom en aantrekkelijkheid. In zeker opzicht past het zelfs perfect in de algemene filosofie die Vlaanderen huldigt in zijn internationale contacten, en die er met name in bestaat hulp te geven waar nodig, met daarbij ook oog voor eventuele economische opportuniteiten. Het kaderkarakter van het nu voorliggende verdrag biedt in elk geval voldoende mogelijkheden om op diverse domeinen tot een constructieve samenwerking te komen.

Anderzijds mag Vlaanderen vanzelfsprekend ook niet blind zijn voor het feit dat Oekraïne momenteel af te rekenen heeft met een aantal ernstige handicaps. Zo onder andere : een snel om zich heen grijpende – georganiseerde – criminaliteit, een verouderde infrastructuur, een bijna totaal gebrek aan koopkracht bij brede lagen van de bevolking én een bijzonder omvangrijke parallelle sector binnen de economie.

Daartegenover staan potentieel echter ook grote voordelen en opportuniteiten. Zo onder andere : een uitstekende geografische ligging, een markt van meer dan 50 miljoen consumenten, een groot en vruchtbaar landbouwareaal, niet onaanzienlijke bodemschatten én een behoorlijk goed opgeleide beroepsbevolking.

Alles bijeen genomen is de heer Stefaan Platteau er dan ook stellig van overtuigd dat het – mits de nodige voorzichtigheid in acht wordt genomen – meer dan de moeite loont om verdragsrechtelijke betrekkingen aan te knopen met Oekraïne.

B. *Interventie van de heer Paul Van Grembergen*

De heer Paul Van Grembergen formuleert zijn bedenkingen bij de ellenlange titulatuur van de “Belgische” verdragspartij (met name het koninkrijk en alle gefedereerde entiteiten) in het opschrift van het verdrag. Hij stelt zich daarbij meer bepaald de vraag of zulks constitutioneel gezien wel nog echt vereist is, en of er geen bondiger wijze van “benoemen” van de deelnemende entiteiten denkbaar is. Zijns inziens moet het op de een of andere manier toch mogelijk zijn om gewoon gewag te maken van “Vlaanderen” als verdragspartij. Dit zou niet alleen het voordeel van de bondigheid hebben, maar zou meteen ook een heel stuk duidelijker zijn naar onze buitenlandse partners toe.

Hij wordt hierin bijgetreden door de heer Luc Van den Brande, voorzitter, die erop wijst dat zulks reeds tot op zekere hoogte reeds werd uitgeprobeerd (met name niet in het opschrift, maar wel in de eigenlijke verdragstekst) in het Vlaams-Sloveens algemeen samenwerkingsverdrag², dat nog niet zo lang geleden in deze commissie werd goedgekeurd.

Een tweede opmerking van de heer Paul Van Grembergen betreft de genese van de verdragstekst. Daar waar men zowel uit de memorie van toelichting als uit de eindtekst kan opmaken dat het verdrag zowel door de federale overheid als door de gemeenschappen en de gewesten werd genegocieerd, acht hij het – mee ten behoeve van het parlement – aangewezen dat men, naar de toekomst toe, de specifiek Vlaamse inbreng in de hele processus van de verdragsluiting meer zou expliciteren. Hierdoor zou het parlement in staat moeten worden gesteld om inzet, inspanningen en finaal resultaat beter tegen elkaar af te wegen.

² Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsverdrag, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest en de Republiek Slovenië, ondertekend in Ljubljana op 3 september 1998, *Parl. St. Vl. Parl. 1999-2000*, nr. 180/1-3.

Een laatste opmerking van de heer Paul Van Grembergen ten slotte, betreft het “kader”-karakter van het akkoord. Daar waar alle soortgelijke internationale raamakkoorden – uit de aard der zaak – vrij sterk op elkaar lijken, is hij de mening toegedaan dat zulks voor een (naar binnen-Belgische normen) sterk gemengd akkoord als het voorliggende, eigenlijk niet de meest aangewezen vorm is. Alle participanten worden daardoor immers op één hoop gegooid, daar waar ze toch elk hun eigen specificiteit hebben qua internationale samenwerking. Door deze piste te bewandelen zou men daarboven ook opnieuw een veel sterkere betrokkenheid bij de deelstaatassembles kunnen creëren.

C. *Interventie van de heer Johan Weyts*

De heer Johan Weyts verklaart bijzonder verheugd te zijn over de totstandkoming van het voorliggende raamakkoord. Hij drukt daarbij de hoop uit dat dit kaderverdrag zeer spoedig nadere invulling zal krijgen via diverse specifieke deelakkoorden. Het onmiskenbare geostrategisch belang van Oekraïne noopt het westen immers tot een politiek beleid van maximale betrokkenheid. Een stabiel Oekraïne is van imperatief belang voor de stabiliteit van het hele Europese continent. Hij wijst er daarbij op dat ook Oekraïne zelf steeds de behoefte heeft gevoeld aan nauwe contacten met het westen. Een tendens die in zekere zin zelfs al vóór de implosie van de Sovjet-Unie in 1991 een – weliswaar schuchtere – aanvang had genomen.

Dat Oekraïne daarbij ook uitmuntend op de hoogte blijkt te zijn van de bijzonderheden van de Belgische staatsstructuur, is in zijn ogen een element temeer voor het intensifiëren van de betrekkingen. Hij pleit er dan ook voor om op die domeinen waar Vlaanderen sterk staat (zo o.a. voor alles wat KMO's betreft) ten spoedigste een meer intense samenwerking tot stand te brengen. Zulks zou voor de beide partijen een win-winsituatie opleveren.

Dat dit ook op interpersoonlijk vlak bijzonder verrijkend kan zijn, heeft hijzelf reeds mogen ervaren in zijn contacten met Oekraïense parlementsleden in het kader van de Raad van Europa. Raad van Europa die trouwens instrumenteel is geweest in de overdracht van heel wat politieke, institutionele en constitutionele knowhow naar – onder andere – Oekraïne.

D. Interventie van de heer Frans Ramon

De heer Frans Ramon laat opmerken dat nog maar korte tijd geleden in deze eigenste commissie ook een BLEU-investeringsakkoord met Oekraïne werd goedgekeurd. Wat toen werd gezegd geldt mutatis mutandis vanzelfsprekend ook voor de huidige bespreking. Het nu voorliggende verdrag overstijgt echter het louter financieel-economische domein. Vooral het feit dat de nadruk wordt gelegd op de mogelijkheid van uitwisselingen op de meest uiteenlopende domeinen, kan daarbij de goedkeuring van de heer Ramon wegdragen. Vlaanderen heeft immers heel wat te bieden aan Oekraïne en omgekeerd.

Anderzijds drukt de heer Ramon echter ook zijn blijvende zorg uit voor de ernstige milieuproblemen waarmee Oekraïne in de nasleep van de Tsjernobyl-ramp nog steeds te kampen heeft. Een problematiek die overigens specifiek aan bod komt in artikel 16 van het verdrag, dat voorziet in samenwerking tussen de verdragsluitende partijen met het oog op het ongedaan maken van de gevolgen van het Tsjernobyl-ongeval en met het oog op het bevorderen van de nucleaire veiligheid in het algemeen. Zijns inziens bieden trouwens ook de in artikel 11 van het akkoord voorziene uitwisselingen op het gebied van – onder andere – energie, terzake bepaalde mogelijkheden.

Afsluitend spreekt de heer Frans Ramon nog zijn verbazing uit over het feit dat in artikel 12 van het verdrag nog steeds de oubollige term “liefdadigheidsorganisaties” wordt gehanteerd. Een wat modernere terminologie komt hem aangewezen voor.

E. Interventie van de heer Eloi Glorieux

De heer Eloi Glorieux verklaart groot belang te hechten aan de in artikel 4 van het verdrag voorziene engagementen inzake stabiliteit, vrede, veiligheid en ontwapening. Hij wijst er daarbij op dat Oekraïne als opvolgerstaat van de Sovjet-Unie initieel de beschikking had over een deel van het nucleaire arsenaal van de voormalige Sovjet-Unie, maar daar vrijwillig afstand van gedaan heeft. Het voorliggende verdrag formuleert ten aanzien van de verdragsluitende staten ook de verwachting dat zij zich inschrijven in de diverse ontwapeningsakkoorden. Hetgeen de heer Eloi Glorieux laat opmerken dat ook het Vlaams Parlement nog maar

vrij kort geleden een resolutie³ heeft aangenomen waarin gevraagd wordt dat alle kernwapens zouden worden teruggetrokken van Vlaams grondgebied. Zijns inziens moet dit naar Oekraïne toe toch een niet-onbelangrijk signaal zijn dat ook Vlaanderen ten volle achter de beginselen van de non-proliferatie staat. Hij dringt er dienovereenkomstig bij de minister-president op aan dat deze resolutie nog een in herinnering zou worden gebracht op het federale niveau.

Een tweede opmerking van de heer Eloi Glorieux betreft de hoger reeds door de heer Frans Ramon geciteerde artikels 11 en 16 van het verdrag. Ook hij is immers de mening toegedaan dat er tussen België en Vlaanderen enerzijds en Oekraïne anderzijds bijzonder nuttig kan samengewerkt worden op het gebied van “schone” energievoorziening (Vlaamse bevoegdheid) en op het gebied van beveiliging van het milieu tegen nucleaire risico's (federale bevoegdheid). Zo kan het SCK ongetwijfeld zijn ervaring ten dienste stellen van Oekraïne (én daar zelf ook ervaring opdoen) voor het in de hand houden van de erfenis van Tsjernobyl. Terwijl vanuit Vlaanderen technologie kan worden aangeboden die Oekraïne in staat moet stellen zijn immense potentieel aan hernieuwbare energie (met name windenergie) aan te boren. Dit zou op termijn niet alleen moeten toelaten dat Oekraïne ook zijn resterende (zwaar verouderde) kerncentrales sluit, maar zou ook een belangrijke steun in de rug zijn voor een hoogtechnologise sector in Vlaanderen. Hier liggen dus duidelijk opportuniteiten voor sectorale samenwerking, die de duurzame ontwikkeling van beide entiteiten ten goede zou komen.

³ Voorstel van resolutie van de heren Eloi Glorieux, Johan Malcorps, Patrick Hostekint, Kris Van Dijck en Marino Keulen betreffende de aanwezigheid van kernwapens op Vlaams grondgebied, *Parl. St.* VI. Parl. 1999-2000, nr. 82/1-3.

F. *Interventie van de heer Luc Van den Brande*

Inpikkend op de bekommernis van de heer Paul Van Grembergen inzake een meer herkenbare Vlaamse inbreng in het algemeen samenwerkingsakkoord met Oekraïne, wenst de heer Luc Van den Brande, voorzitter, van de minister-president te vernemen hoe ver het parallellisme tussen het algemeen samenwerkingsakkoord met Rusland en het algemeen samenwerkingsakkoord met Oekraïne precies gaat? Worden de beide landen ook per definitie op analoge manier benaderd, of wordt elk van de betrokken landen op zijn eigen merites beoordeeld?

II.2. Repliek van de minister-president

Voor wat de titulatuur van de verdragsluitende entiteiten betreft, verklaart de minister-president de mening te zijn toegedaan dat er vermoedelijk geen echte constitutionele beletselen bestaan om de terminologie wat aan te passen. Hij wijst er daarbij echter wel op dat ook de verdragspartners het daarmee eens moeten zijn. In de mate echter dat de Belgische federatie daar mee de aanzet toe geeft, verwacht hij niet echt onoverkomelijke problemen.

Met betrekking tot een specifiek Vlaamse inbreng in het verdrag, kan de minister-president bevestigen dat de zaak integraal overlegd is geworden tussen de federatie en de deelstaten, maar dat men zich qua model hoe dan ook heeft willen baseren op het reeds met de Russische Federatie tot stand gekomen samenwerkingsverdrag. Een eigen Vlaamse invulling kan en zal verder ook tot stand worden gebracht via de nog tussen Vlaanderen en Oekraïne te negociëren samenwerkingsprogramma's. Cultuur en onderwijs zullen terzake ongetwijfeld twee belangrijke aandachtspunten worden. En zoals gezegd valt op termijn ook niet uit te sluiten dat men toch nog tot een algemeen samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Oekraïne zal komen.

Voor wat dan de nasleep van de Tsjernobyl-ramp betreft, kan de minister-president nogmaals bevestigen dat de financiering van de sluiting van de resterende reactoren van het Tsjernobyl-kernpark nu rond is. Daarvoor heeft Oekraïne fondsen ontvangen vanwege de Verenigde Staten, Canada, de Europese Unie en Japan. Ook sluit hij niet uit dat er

vanuit Vlaanderen aanzetten zouden worden gegeven voor het gebruik van meer milieuvriendelijke energiebronnen.

Voor wat ten slotte een eventuele koppeling tussen de benadering van Rusland en Oekraïne betreft, kan de minister-president meedelen dat elk van die landen wel degelijk op zijn eigen merites wordt beoordeeld. Intrinsiek is er dus zeker geen sprake van enige koppeling. De enige similitude is gelegen in het feit dat vis à vis de beide landen gebruik werd gemaakt van eenzelfde modeltekst. Voor de beide landen geldt overigens ook dat er geen sprake kan zijn van een algemeen Vlaams akkoord met hen, zolang de samenwerking op het terrein geen voldoende magnitude heeft gekregen. Enkel als er voldoende kritische massa is, is het immers de moeite om zulks ook in een algemeen bilateraal akkoord te gaan gieten.

III. STEMMINGEN

III.1. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1

Ter stemming gelegd wordt het eerste artikel van het ontwerp van decreet aangenomen bij unanimitéit van 11 stemmen.

Artikel 2

Ter stemming gelegd wordt daarna ook het tweede artikel van het ontwerp van decreet aangenomen bij unanimitéit van 11 stemmen.

III.2. Stemming over het geheel

In zijn geheel ter stemming gelegd wordt het ontwerp van decreet "houdende instemming met het verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen het koninkrijk België, de Vlaamse Gemeenschap van België, de Franse Gemeenschap van België, de Duitstalige Gemeenschap van België, het Vlaamse Gewest van België, het Waalse Gewest van België, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

van België en Oekraïne, ondertekend te Brussel op 23 april 1997” eveneens bij unanimité van 11 stemmen aangenomen.

De verslaggever,

Johan WEYTS

De voorzitter,

Luc VAN DEN BRANDE
